

Bayer Zsolt: Loppert Dániel bírósági pere a megfélemlítést szolgálta

2019 január 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Még egyszer Blankáról...

Egy egészen friss hírecske keltette fel minap érdeklődésemet, ez: „Hivatalosan is Litresits András, az MSZP egyik jogi képviselője látja el Nagy Blanka védelmét” – ezt a szocialista párt közölte az MTI-vel hétfőn.

Ez mindenestre örületesen öröndetes, bár nem egészen világos, éppen mi ellen is kell védeni ezt a nagyszerű teremtést. Arra azonban mindenképpen jó ez a hír, hogy eszünkbe juttasson egy párhuzamos történetet.

2002 forró nyarán, Medgyessy Péter frissen megválasztott (ennek még lesz jelentősége!) miniszterelnök Kapolcsra látogatott a Művészetek völgye rendezvénysorozatára. Feltehetőleg ezen okból tartózkodott ott egy akkor 18 éves fiatalember is. Ez a fiatalember pedig, meglátván a kísérőivel ott lévő Medgyessy Pétert – akire addigra már kiderült, hogy D-209-es számon nyilvántartott sz. tiszt volt a Kádár-rendszerben –, azt kiáltotta felé (még hozzá háromszor!), hogy „hazaáruló”.

Loppert Dánielnek hívják ezt a fiatalembert. Bekiabálása után körbevették a rendőrök, igazoltatták, majd a Medgyessy kíséretében jelen lévő tapolcai rendőrkapitány utasítására a 18 éves fiatalember ellen eljárás indult, feljelentették. Talán nem mellékes, és jól jellemzi az akkori viszonyokat, hogy nevezett főkapitány, Scher József alezredes a rendszerváltás előtt elhárító tiszt volt.

(„Scher József alezredes a rendszerváltás előtt nagy rangban elhárító tisztként tevékenykedett, és beosztottja volt Horeczky Lászlónak, aki ma a Veszprém megyei főkapitány bünygi helyettese – Horeczky korábban az állambiztonsági szolgálat osztályvezetőjeként dolgozott Veszprém megyében.” Magyar Nemzet, 2003. január 15.)

A természetesen hibátlan demokráciaként működő (mert a szocialista-liberális kormányok idején eo ipso hibátlan és tökéletes és megfellebbezhetetlen a demokrácia) Medgyessy-érában Loppert Dániel bíróság elé került a „hazaáruló” kiáltásáért.

A Tapolcai Városi Bíróság pedig ítéletet hozott:

„Mohosné dr. Vidosa Noémi bírő szerint Loppert Dániel rendbontást, kihívóan közösség elleni magatartást folytatott, szembeszegült a társadalmi együttélés nyílt szabályaival, amikor az országgyűlési választásokat követően – csak ezt emeli ki, a D-209-es botrányt egy szóval sem említi – az áruló kifejezést használta Medgyessy Péterrel kapcsolatban. Mivel ez hangulatkeltésként hangzott el, ez már több, mint a véleménynyilvánítás szabadsága. Bár a miniszterelnök nem terjesztett elő magánindítványt, a rendőrség mint feljelentő joggal és okkal tarthatott attól, hogy egy ilyen, többször elhangzó felszólítás hatással lesz a tömegre. Ezért a bíróság figyelmeztetésben részesíti az elkövetőt, és 1052 forint eljárási költség megtérítésére kötelezi.” (Heti Válasz, 2003. január 17.)

Továbbá: „A bíróság határozatában leszögezte: közterületen, nyilvános helyen történt a kihívóan közösségellenes magatartás, ami alkalmas volt arra, hogy másokban megbotráncozást keltsen. A bíróság az indoklásában megállapította: nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a cselekmény nem sokkal a parlamenti választások után történt, s nagy tömeg jelenlétében hangzott el a kijelentés, amit lényegében a nemrég megválasztott miniszterelnök elleni hangulatkeltés céljából tett Loppert Dániel.”

Nagyon jó lenne tudni, vajon Mohosné dr. Vidosa Noémi jelen pillanatban bírő-e még Tapolcán, s még jobb lenne megtudni, vajon mit ítélne ma egy „bajszos f...sz, ba...d arcon magad” kiáltásért, de ezt már soha nem fogjuk megtudni. Leginkább azért nem, mert ebben a rettenetes diktatúrában (jobboldali kormányok idején eo ipso diktatúra tombol) egyszerre elképzelhetetlen, hogy egy rémisztő ostobaságot, de legalább a budi falára firkált bölcsességek stílusában ordibáló 18 éves diákot bíróság elé hurcoljanak. Ellenben fölöttébb érdekes és tanulságos megvizsgálni, miféle fogalmakkal ismerkedhetünk meg Mohosné ítéletének indoklásában!

„Kihívóan közösségellenes magatartás”, „szembeszegült a társadalmi együttélés szabályaival”, „hangulatkeltés” (ez a kedvencem!), és „joggal lehetett arra számítani, hogy mindez hatással lesz a tömegre”. Ezekkel kapcsolatban feszülten várjuk Litresits András ügyvéd úr szakértő és elfogulatlan véleményét!

S az a legmegdöbbentőbb, hogy Mohosné indoklása sorra visszaköszön akkor a baloldali-liberális véleményformálók, „értelmiségiek”, jogvédők és szakértők megszólalásaiban.

Lássunk néhány példát:

„Bárándy György szerint nem vet fel aggályokat a véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatban a tapolcai bíróság ítélete. Az ügyvéd úgy látja, a véleménynyilvánítás szabadsága a kritikáig terjedhet, nem a tényállításig. Márpedig az, hogy valakit árulónak neveznek, tényállításnak minősül, és Bárándy György szavai szerint mindenképpen hátrányos büntetőjogi értékítélet alá esik. Bárándy rámutatott, hogy a közszereplőnek az őt ért kritikával ellentétben a negatív tartalmú tényállítást nem kell elternie.”

Értjük.

„Nehéz-Posony István ügyvéd szerint az ügynek semmi köze a szólásszabadság kérdéséhez, ugyanis a fiatalember a kulturális esemény tervezett és várható rendjét zavarta meg a bekiabálással, függetlenül annak tartalmától. Felhívta arra a figyelmet: az egyetemista a lealacsonyító, sértő kifejezés használatával túllépte a véleménynyilvánítás szabadságának határát.”

Ezt is értjük.

„Tóth Mihály büntetőjogász, egyetemi oktató ugyancsak arra hívta fel a figyelmet, hogy minden rendezvénynek megvan a maga rendje, és ahhoz a véleménynyilvánítás szabadságának semmi köze. Kifejtette: a véleménynyilvánításnak megvannak a maga keretei, és ebbe nem tartoznak bele a szabályos rendezvények, színházi előadások, beszédek, ünnepi rendezvények. Példaként említette, hogy aki egyházi rendezvényen vagy színházi előadáson valamilyen trágár vagy másokat zavaró kijelentést tesz, azt eddig is felelősségre vonták szabálysértés miatt.”

Ezt is értjük, ezek szerint tehát tüntetésen kívüli egyéb rendezvényeken tilos „sértő és lealacsonyító kifejezésekkel illetni” a miniszterelnököt. Megjegyezzük.

Annak idején magam is tüntettem Loppert Daniért, és cikket is írtam az ügyről. Megdöbönt, mennyire nem vesztett aktualitásából az akkori véleményem:

„Hivatalban lévő miniszterelnökökkel, politikusokkal és közszereplőkkel szemben sokféleképpen kifejezhető az ellenszenvünk. Rendezhetünk ellenük kisebb-nagyobb tüntetéseket. Ezen alkalmakkor beszédeket mondhatunk, amelyekben kifejthetjük, hogy az adott politikus szerintünk hazug, becstelen, képmutató, álszent, elmondhatjuk, hogy az adott politikus egy tetű. Aztán kifejthetjük abbéli véleményünket, hogy az illető tökéletesen alkalmatlan a feladata ellátására. Hogy gyengeelméjű. Moral insanity. Elmehetünk a tüntetésre kötéllel a nyakunkban, azt demonstrálni, hogy az adott politikus fel akar bennünket akasztani, tehát tömeggyilkos. Megvádolhatjuk az adott politikust antiszemitizmussal, rasszizmussal, ezek a legmenőbb vádak, erre ugranak Nyugaton is. Azután írhatunk újságcikkeket is a nekünk nem tetsző politikus ellen. Ezekben nevezhetjük mini Ducénak, utalva ezzel sértő módon testmagasságára, s egyben utalva arra is, hogy az illető maga Benito Mussolini, vagyis tömeggyilkos és diktátor. Leírhatjuk róla, hogy Sztálinra, Hitlerre és Néróra emlékeztet bennünket. Leírhatjuk, hogy egyedül hagyja zokogó kiskorú gyermekét az eszében, mert fontosabb neki a hatalom, mint a saját gyereke. Ha elég időnk van és elég gazemberek vagyunk, írhatunk könyvet is a politikusról. Ebben leírhatjuk minden következmény nélkül, hogy az illetőt gyerekkorában sparhertráccsal verte az apja, többek között ezért lett belőle torz lelkű, cezaromániás állat. Ilyesmiket minden következmény nélkül leírhatunk, sőt biztosak lehetünk abban, hogy nagy elismerésben lesz részünk. Egyre kell vigyáznunk csupán: az adott politikus, akinek a becsületébe gázolunk éppen, mindenképpen jobboldali legyen. Akkor a siker nem marad el.

(...) A politikus pedig tőr, mert a politikusnak »mindent el kell viselnie«. Ez a legfontosabb szentencia, már ha jobboldali politikus az illető. Ha baloldali, s ha ráadásul kommunista diktatúra fenntartója, szereplője és kiszolgálója volt, akkor változik a helyzet. Ebben az esetben a politikus egyáltalán nem köteles mindent elviselni, ebben az esetben a politikust meg kell védeni a nemtelen támadásokkal szemben. S ha volt kommunista diktatúra fenntartóiból, szereplőiből és kiszolgálóiból álló kormány gyakorolja éppen a hatalmat, olyankor mindjárt kibontakoznak a szólás- és véleménynyilvánítás szabadságának korlátai. Ezekben az esetekben a »kormánynak igenis kötelessége megszabni, hogy mi kapható a könyvesboltokban«. Ilyenkor megérkezik a Zsidó Világkongresszus, és a magyar kormánnyal egyeztet a »gyűlöletbeszéd« elleni törvényről. Ha volt kommunisták alakítanak kormányt, az ellenük tüntetőket elkezd igazoltatni a rendőrség – tényleg megáll az ember esze, isten hozott, hetvenes évek –, és eljárások indulnak tüntetők ellen. Ezekben az időkben a kamerával felvett tüntetők munkahelyén pár nap múlva megjelenik a rendőrség, és érdeklődik az illető után.

(...) Manapság, ha egy fiatalember »hazaáruló« kiáltással fejezi ki megvetését a miniszterelnökkel szemben, akkor a rendőrség eljárást indít ellene. Mert – mondják a hivatalok, a média papjai meg a megmondóemberek – »elfogadhatatlan olyasvalakit lehazaárulóni, akit emiatt jogerősen nem ítélték el«. Nagyszerű. Rákosi Mátyást soha nem ítélték el jogerősen hazaárulásért. Sem tömeggyilkosságért. Szépen, csendben meghalt Moszkvában. Kéretik nem lehazaárulóni. Kéretik Kádárt sem hazaárulónak tekinteni, jogerős ítélet nélkül múlt ki, sírját évente koszorúzzák. Péter Gábor nem volt gyilkos. Nincsen róla ítélet. Magas nyugdíjjal ment a pokolba. Jogerős ítélet

nélkül nincsen hazaárulás. Ezt nem kalkulálta bele abba a nyári kapolcsi délutánba Loppert Dániel huszonéves fiatalember, amikor hazaárulónak merészelt nevezni a mi kis James Bondunkat.

(...) Medgyessy Péter védekezése, az arcpirító, gyáva hazugság (...) úgy szól, hogy az IMF-csatlakozás sikere érdekében az szt. tiszt a szovjet titkosszolgálat ellen küzdött, imígyen szolgálva a haza érdekeit. Nos, 2003-ban a költségvetésből több mint hétszázmilliárd forint megy el adósság- és kamattörlesztésre. Nem árt tudnunk, hogy a belföldi adósságállomány csaknem nyolcvan százaléka is külföldi intézményi befektetők kezében van, hiszen ezek az állampapírpiac legfőbb vásárlói, befektetői. Amúgy Magyarországon a legmagasabb az államkötvények utáni kamat, mivel a kincstárnak állandóan a költségvetési hiányt kell betömködnie, másképpen belefulladásba kerülne az adósságba. Ma Magyarországon minden hatodik forint adósságszolgálatra megy el, s ezzel együtt vész kárba a munkánk is. Mert amúgy Magyarország – jelentem – nem deficites. A magyar gazdaság többet termel, mint amennyit fogyasztunk. A deficit kizárólag az adósságszolgálat miatt van. S a kölcsönöket amúgy többszörösen visszafizettük már – ennek ellenére még az ükunokáink is ugyanezeket a kölcsönöket fogják törleszteni, ez az adósságspirál lényege. Ez az adósságspirál pedig akkor kezdődött, amikor beküzdöttük magunkat az IMF-be. Amikor felvettük az első hiteleket. Mire is? Arra, hogy még egy darabig tudjuk finanszírozni a beteg beruházásokat, arra, hogy legyen miből továbbadni a Szovjetunióknak – természetesen sokkal alacsonyabb kamattal, mint ahogy mi kaptuk. Arra, hogy még egy évtizedig agonizálhasson a Kádár-rezsim.” (Bayer Zsolt: Dániel az oroszok között, Magyar Nemzet, 2002. november 25.)

Azon a bizonyos tüntetésen amúgy pénzt gyűjtöttünk, hogy Loppert Dániel kifizethesse az 1050 forintos perköltséget.

Ezzel kapcsolatban amúgy akkor nagyon helyesen Loppert Dánielt védte Magyar Narancs ezt írta:

„5. Nem szívesen adunk tanácsot ebben a helyzetben, de azt a perköltséget nem összegyűjteni kéne Loppertnek, hanem épp ellenkezőleg: megtagadni a befizetését. (Magyar Narancs, 2003/2., január 16.)”

Ezt is megjegyeztük, legalább tudjuk, hogy van olyan helyzet, amikor helyes és üdvözlendő a bírósági ítélet végrehajtásának megtagadása. Erre még szükségünk lesz!

Összegzőképpen ennyit érdemes megjegyezni: hibátlan demokráciákban helyes, ha egy 18 éves diákot bíróság elé citálnak, ha „hazaárulót” kiált a regnáló miniszterelnöknek, legalábbis a szocialista-liberális véleményformálók, újságírók, jogászok és pártemberek nagy részének véleménye szerint.

„Diktatúrában” ugyanezek szerint rettenetes, felháborító és elfogadhatatlan, ha egy 18 éves diáklányt, aki... mit is csinál? „Kihívóan közösségellenes magatartást tanúsít?”

Esetleg „szembeszegült a társadalmi együttélés szabályaival”? Netán „hangulatkeltés” bűnébe esik? Vagy ordenáré ordítózása után „joggal lehet arra számítani, hogy mindez hatással lesz a tömegre”?

Szóval ebben a mai „diktatúrában” ezek után nem elfogadható, ha nevezett diáklánnyal semmi sem történik, legfeljebb leprolizzzák. Ilyenkor az MSZP ügyvédeknek, az ellenzéki képviselőknek nemi osztályának, a jakobinus–bolsevik sajtó munkatársainak egy emberként kell kiállni szegény Blanka mellett, és meg kell őket védeni.

Ja. Meg kéne. Ezeket?l és saját magától, szegényt...

Bayer Zsolt - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló
